

HỒI 1

Máu Nhuộm Bạch Vân Trang

H

àn Dương

Cũng như mọi chốn phồn hoa đô hội, lúc nào cũng tấp nập người qua kẻ lại, là nơi hội tụ những thương nhân, mặc dù Hàn Dương đang bước vào những ngày đầu của mùa hạ. Trên trời những đám mây đang kéo đến, báo hiệu cho một trận cuồng phong dữ dội. Trong tiết trời đó, Hàn Dương thật oi ả trong cái nắng gay gắt và những tầng mây vần vũ kia mang đến cho mọi người ở Hàn Dương sự hy vọng thoát ra khỏi cái tiết trời nóng bức oi ả này.

Tại Bạch Vân trang, gia nhân đang hối hả chuẩn bị đón một trận mưa tẩy rửa mọi thứ và xua đi cái tiết trời oi ả đó. Trong khi gia nhân đang hối hả làm việc thì tại gian dịch quán, những môn khách của Bạch Vân trang lại tề tụ về tại đại sảnh. Tất cả mọi người đều khoát về mặt cực kỳ trang trọng. Những bộ mặt đó nói cho người ta biết sẽ có một sự biến cực kỳ to lớn sắp xảy đến với Bạch Vân trang. Những môn khách tại đại xá Bạch Vân trang khoát về mặt khác hẳn những cư dân của Hàn Dương. Nếu cư dân của Hàn Dương đang háo hức chờ đợi cơn mưa đầu mùa để xua cái tiết trời oi ả nóng thì những môn khách tại Bạch Vân trang có lẽ không muốn trận mưa đầu mùa này.

Một tiếng sấm nổi lên trên bầu trời, tất cả mọi người đều dõi mắt nhìn ra ngoài. Tiếng sấm lan trong không trung rồi chìm hẳn vào cõi bãi xa vô tận, về mặt của những môn khách tại Bạch Vân trang càng trầm trọng, căng thẳng hơn.

Có người đứng lên thả bước ra ngoài hiên, nhìn lên trời. Mây đen đã khóa lấp bầu trời, cùng những cơn gió nhẹ bắt đầu thổi. Gió càng lúc càng mạnh hơn rồi chẳng mấy chốc biến thành những ngọn cuồng phong với uy lực mãnh liệt những tường muốn nhổ cả tòa dịch quán lên khỏi mặt đất. Một mảng ngói bị cuồng phong thổi tróc lên, cuốn phăng đi chẳng khác nào những chiếc lá khô.

Có người khẽ buông tiếng thở ra khi mái ngói dịch quán bị tróc một miếng to. Nghe tiếng thở dài đó, người ta nghĩ đến một điềm gở mà chẳng ai muốn nó xảy ra. Có lẽ mọi

người tại tòa dịch quán này đã nghĩ đến nhưng chẳng một ai cản được sự luân chuyển của tạo hóa, đâu ai ngăn được cơn mưa đầu mùa này.

Cuối cùng thì mưa cũng đến. Cả Hàn Dương chìm trong màn nước. Mưa như thể muốn gội rửa tất cả mọi vật có tại Hàn Dương, đúng ra là mưa nuốt chửng lấy Hàn Dương trong cái màn trắng được nó tạo ra. Cả Hàn Dương chìm trong mưa, tất nhiên Bạch Vân trang cũng chìm trong cái màn nước xối xả kia. Đâu đâu cũng chỉ thấy nước, nước chảy tràn khắp mọi nơi.

Có người phấn khích với trận mưa đầu mùa mà bước hẳn ra ngoài để tận hưởng sự mát mẻ đầu tiên sau một thời gian dài chịu cái nóng oi ả, nhưng cũng có người rút vào trong nhà để tránh những tia nước trời ban, nhưng tại tòa dịch xá Bạch Vân trang, những môn khách đã đứng hẳn lên với vẻ căng thẳng cực độ. Thậm chí có người còn rút binh khí ra khỏi vỏ. Nhìn vẻ mặt căng thẳng của mọi người, người ta phải nghĩ đến sắp có một trận tử sát xảy đến với Bạch Vân trang.

Sự chờ đợi của môn khách rồi cũng xảy đến. Từ trong màn nước xối xả kia, bốn người bước vào dịch xá. Cả bốn người đó vận cùng một trang phục xám ngắt, bó sát lấy người, thêm chiếc áo choàng có mũ trùm lên đầu. Cả bốn người đều đeo mặt nạ mà chỉ nhìn lướt qua thôi đã cảm nhận ra vẻ chết chóc ẩn tàng trên đó.

Bốn đôi mắt sáng rực lia qua môn khách Bạch Vân trang. Bốn gã kim diện nhân chẳng nói nửa lời, cả bốn người đeo kim diện như biết phải làm gì, nhiệm vụ của họ phải hoàn thành, không được thất bại.

Một trong bốn gã đó rút ra một ngọn tiểu kỳ với lá cờ đỏ thẫm, vung tay phóng ngọn tiểu kỳ đó ghim xuống sàn gạch dịch quán. Một ngọn cuồng phong thổi vào trong dịch quán, lá huyết kỳ giữ phần phạt.

Liền sau ngọn cuồng phong, bốn gã kim diện nhân tợ như bốn con sói hung tợn, lao thẳng vào chúng môn khách Bạch Vân trang... Mặc dù môn khách Bạch Vân trang đã có sự chuẩn bị để chờ đợi sự kiện này nhưng khi nó xảy ra thì tất cả đều đảo lộn vượt ra ngoài sự chuẩn bị của họ. Đúng hơn là võ công của bốn gã kim diện nhân vượt ra ngoài sự tưởng tượng và chuẩn bị của môn khách Bạch Vân trang... Họ nhanh chóng trở thành những miếng mồi ngon cho chúng, chỉ và trảo của bốn gã kim diện nhân.

Tiếng binh khí rơi xuống sàn gạch, tiếng chuông âm âm hòa cùng tiếng chỉ phong xé gió và những tiếng thét hãi hùng khi tiếp nhận cái chết. Những âm thanh hòa trong đó kết tạo ra một khung cảnh ghê rợn của sự chết chóc.

Máu tràn trong khắp dịch xá, máu chảy ra ngoài và nhanh chóng trộn vào với màn nước mưa xối xả trút xuống. Thấy người tiếp tục ngã, máu tiếp tục chảy trong sự cuồng sát của bốn gã kim diện nhân. Trên bốn mươi môn khách của Bạch Vân trang, chỉ trong khoảnh khắc chưa đầy một canh giờ đã biến thành những xác chết nằm rải trên sàn gạch dịch quán. Mỗi người một cái chết khác nhau, một tư thế chết khác nhau. Người thì bị chuông kinh đập vỡ sọ, băng ngực, vỡ nát lục phủ ngũ tạng, kẻ thì bị chỉ công xuyên thủng tam tinh, còn người thì bị trảo công móc ruột và bút đứt yết hầu, mỗi người có một cái chết khác nhau nhưng tụ lại tất cả đều chết. Hoạt cảnh thảm sát này, nếu có ai chứng kiến chắc cũng phải hồn siêu phách lạc.

Một tiếng sấm trời trên bầu trời vần vũ cũng là lúc cuộc thảm sát chấm dứt, chỉ còn một khung cảnh bẽ bộn những xác chết.

Bên ngoài dịch xá Bạch Vân trang, bọn gia nhân cũng đang bị bốn gã kim diện nhân đưa vào cảnh giới Tử Vong, vô tâm vô tính không phải tổn sức. Họ giết người cứ như đang làm trò tiêu khiển để đón cơn mưa đầu mùa.

Trong tòa đại đường chính sảnh Bạch Vân trang, Bạch Vân trang chủ Mậu Tương Phi và phu nhân đang đối mặt với một gã kim diện nhân vận huỳnh y.

Huỳnh y nhân đeo kim diện nhìn Bạch Vân trang chủ Mậu Tương Phi, phu nhân Cấp Nhĩ Tục Hi.

- Hãy trao Kim đồ ra.

Mậu Tương Phi gần giọng nói:

- Bạch Vân trang có thể bị xóa sổ trên giang hồ võ lâm nhưng Kim đồ vĩnh viễn không bao giờ thuộc về các người. Bốn trang chủ còn thì Kim đồ còn, bốn trang chủ mất thì Kim đồ mất.

- Người sẽ được toại nguyện.

Nói dứt lời, huỳnh y kim diện nhân xoay tròn đôi song thủ rồi bổ thẳng đến phu phụ Bạch Vân trang chủ.

Mậu Tương Phi cùng phu nhân Cáp Nhĩ Tục Hi không né tránh chưởng công của đối phương, cả hai người cùng liền thủ hợp lực mà phát tác chưởng kinh đón thẳng đỡ thẳng.

“Ầm...”

Tiếng sấm chưởng phát ra cùng lúc với tiếng sấm động trên bầu trời. Cả hai tiếng sấm hòa quyện vào với nhau, Mậu Tương Phi trang chủ cùng phu nhân Cáp Nhĩ Tục Hi cùng trượt dài về sau đến bốn trượng. Cả hai vừa trụ bộ thì huỳnh y kim diện nhân đã lướt tới, hữu thủ của y với sắc chưởng óng ánh như sắc kim loại xuyên qua ngực Mậu Tương Phi.

“Bình...”

Lồng ngực của Bạch Vân trang chủ Mậu Tương Phi nát bét, còn Cáp Nhĩ Tục Hi phu nhân thì bật ra, va lưng vào biệt sảnh.

“Huych...”

Cáp Nhĩ Tục Hi phu nhân ói luôn một ngụm máu còn Mậu Tương Phi thì trút hồn ra lìa khỏi xác mà không kịp bật ra tiếng thốt nào.

Huỳnh y kim diện nhân rút hữu thủ lại.

Tương Phi đổ gục xuống sàn gạch.

Bạch Vân trang chủ phu nhân lao tới ôm lấy xác phu tướng thét lên:

- Tướng công...

Lệ trào ra khóe mắt Bạch Vân trang chủ phu nhân. Người như kẻ mất hồn, cuồng trí, gục lên ngực Mậu Tương Phi gào thét.

Huỳnh y kim diện nhân thần nhiên chấp tay sau lưng dõi mắt nhìn Bạch Vân trang chủ phu nhân đang gào thét, khóc ròng, ôm lấy xác Mậu Tương Phi. Một lúc sau Bạch Vân trang chủ phu nhân Cáp Nhĩ Tục Hi mới nhìn lại huỳnh y kim diện nhân.

Cáp Nhĩ Tục Hi đánh giọng nói:

- Bạch Vân trang bị huyết cảnh nhưng mãi mãi các ngươi không đạt được mục đích của các ngươi đâu. Một ngày nào đó, cũng có người đòi lại món nợ máu cho phu phụ chúng ta... Các ngươi đã gieo nợ máu thì phải trả bằng nợ máu.

Nói dứt lời, Cáp Nhĩ Tục Hi phu nhân tự dựng chưởng vỗ vào đầu mình.

“Bốp.”

Người từ từ gục xuống trên xác Mậu Tương Phi trang chủ.

Huỳnh y nhân nhìn xác hai người, y có vẻ bất nhẫn trước cái chết của phu phụ Bạch Vân trang chủ.

Một gã kim diện nhân bước vào. Y ôm quyền hơi khom người xuống rồi nói:

- Tổng đàn chủ... không một ai sống sót cả nhưng cũng không tìm thấy thứ cần tìm.

Huỳnh y kim diện nhân nhìn gã thuộc hạ.

- Hãy đến biệt thất của tiểu thư Mậu Thiên Thiên.

- Tuân lệnh Tổng đàn chủ.

Gã kim diện nhân quay trở ra trong khi huỳnh y nhân bước đến tấm bình phong có dòng bút tự như rồng bay phượng múa.

Y nhắm đọc:

“Anh vũ lai quá ngộ giang thủy,
Giang thượng châu truyền anh vũ danh,
Anh vũ tây phi lũng sơn khứ,
Phương châu phi thụ hà thanh thanh,
Yến khai lạc điệp hương phong khởi,
Ngân giáp đào hoa cam lãng sinh,
Thiên khách thù thời đồ cực mục,
Trường châu cô nguyệt hướng thù minh.”

Dịch:

“Ngày xưa anh vũ đến sông ngộ,
Bãi nọ mang tên tự bấy giờ,
Anh vũ sang tây qua lũng núi,
Xanh xanh cây bãi ngát hương đưa,
Gió thơm lan tỏa chia làn khói,
Sóng gấm đào nho sát cạnh bờ,

Nay khách đọa đầy trông ngóng uống,

Sợ ai trắng bãi cứ bơ vơ.”

Dưới bài bút pháp đó là dòng chữ chân phương “Đường Thấm di bút”.

Huỳnh y kim diện nhân nhìn ngắm từng dòng bút tự sắc nét. Y vuốt cằm gật đầu như thể đắc ý với những dòng bút tự đó. Y tháo lấy tờ giấy hồng điều có dòng bút tự rồi cuộn tròn lại.

Gã kim diện nhân bước vào. Y ôm quyền nói:

- Khởi tấu Tổng đàn chủ... Không có Mậu Thiên Thiên trong mật thất.

Huỳnh y kim diện nhân chấp tay sau lưng. Suy nghĩ một lúc, huỳnh y kim diện nhân mới nghiêm giọng nói:

- Phát Tử Vong kỳ tìm cho ra Mậu Thiên Thiên. Nếu phát hiện rồi, thì bắt lấy ả lập tức đưa ngay về mật cung Kim Diện Giáo.

- Tuân lệnh Tổng đàn chủ.

Gã kim diện nhân vội lui bước ra bên ngoài.

Huỳnh y kim diện nhân bước đến bên vòm cửa, đưa mắt nhìn ra ngoài bầu trời mưa vẫn vũ như trút nước. Y cuộn tròn bức họa bút, đưa ra sau lưng chăm chú nhìn vào màn mưa trắng xóa phủ xuống Bạch Vân trang.

Đôi thần nhãn của huỳnh y kim diện nhân có vẻ trầm mặc suy tư. Y nghĩ lại khẽ buông tiếng thở dài, huỳnh y kim diện nhân quay nhìn lại xác của phu phụ Bạch Vân trang chủ.

Bước đến bên xác của Bạch Vân trang chủ và phu nhân, huỳnh y kim diện nhân nhìn xuống xác hai người. Y khẽ lắc đầu:

- Mậu Tương Phi... Kim đồ có gì mà người quý nó hơn cả sinh mạng, hơn cả Bạch Vân trang của người chủ?

Y lại buông một tiếng thở dài nữa rồi bỏ đi thẳng ra ngoài. Mưa vẫn trút xuống đầy Bạch Vân trang. Huỳnh y kim diện nhân đứng ngoài mái hiên một lúc rồi đội mưa đi thẳng ra ngoài trời mưa. Y mặc nhiên chẳng màng đến màn nước xối xả trút xuống mình mà để cho nước mưa tuôn đổ xối xả lên người. Y không màng đến màn mưa vẫn vũ trắng xóa đó hay là muốn dùng nước mưa gội rửa, tẩy sạch những gì mà y đã giáng xuống Bạch Vân trang.

Huỳnh y kim diện nhân lặg lể bước trong màn mưa trắng xóa cho đến khi thành mưa trắng kia nuốt chửng lấy y, xóa nhòa nhân dạng y trong màn nước dày đặc phủ kín không gian.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>